Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 7. juli 2025

Sagsnummer 2024-218695

Anmodning om hjemvisning indgivet af Fødevarestyrelsen

Overerstatnings- og taksationskommissionen har den 7. juli 2025 truffet afgørelse i anledning af anmodning fra Fødevarestyrelsen om hjemvisning af Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 6. november 2024 vedrørende Virksomhed 1 , CVR-nummer [redacted] (herefter minkvirksomheden).

Fødevarestyrelsen har den 2. december 2024 anmodet om, at sagen afvises og hjemvises til Erstatnings- og taksationskommissionen som følge af, at minkvirksomhedens ansøgning om erstatning ikke skal foretages efter reglerne om den skematiske model, men derimod skal erstatning udmåles efter § 11 i bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder, som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, ændret ved bekendtgørelse nr. 103 af 26. januar 2024, bekendtgørelse nr. 883 af 26. juni 2024 og bekendtgørelse nr. 1011 af 2. september 2024 samt bekendtgørelse nr. 1301 af 27. november 2024 (herefter nedlukningsbekendtgørelsen).

Overerstatnings- og taksationskommissionen har med denne afgørelse ikke taget stilling til det fulde materielle indhold i Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 6. november 2024.

1. Afgørelse

Overerstatnings- og taksationskommissionen træffer afgørelse om ophævelse og hjemvisning af Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 6. november 2024.

Begrundelsen fremgår af afsnit 3.

Overerstatnings- og taksationskommissionen pålægger Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri at betale 40.000 kr. ekskl. moms til minkvirksomheden som passende godtgørelse for nødvendige udgifter til sagkyndig bistand under sagens behandling ved Overerstatnings- og taksationskommissionen.

Godtgørelse for nødvendige udgifter til sagkyndig bistand er fastsat efter § 29, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1514 af 28. november 2024 om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv (herefter erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen).

I afgørelsen har følgende medlemmer af Overerstatnings- og taksationskommissionen deltaget: Leon Fredgaard (formand), Kåre Laurentius Dehn (DI Fødevarer), Henrik Rasmussen (Landbrug og Fødevarer f.m.b.a.), og Bjarne Madsen (FSR – danske revisorer).

Overerstatnings- og taksationskommissionen har afgjort sagen på grundlag af de skriftlige oplysninger i sager.

2. Sagens oplysninger

2.1. Indledende sagsoplysninger

Minkvirksomheden med virksomhedsadresse på ejendommen Adresse 1 , har den 16. marts 2022 indsendt ansøgning om nedlukningserstatning efter "den skemalagte model", jf. nedlukningsbekendtgørelsens §§ 4-10.[1]

Den 6. november 2024 traf Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om erstatning som følge af nedlukningsbekendtgørelsens § 3, jf. §§ 4-10. I afgørelsen fremgår en procesledende beslutning, hvor Erstatnings- og taksationskommissionen, på baggrund af en konkret vurdering har truffet afgørelse om, at sagen skal behandles efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 4-10.

Fødevarestyrelsen har den 11. november 2024 klaget over Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse til Overerstatnings- og taksationskommissionen og anmodet om at klage skulle tillægges opsættende virkning. Den 29. november 2024 har minkvirksomheden ligeledes klaget over Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse.

Den 26. november 2024 traf Overerstatnings- og taksationskommissionen afgørelse om, at Fødevarestyrelsens klage skulle tillægges opsættende virkning, hvorefter den samlede erstatningsudbetaling skulle suspenderes, indtil klagen var blevet behandlet af Overerstatnings- og taksationskommissionen.

[1] Minkvirksomhedens erhvervsaktivitet fandt sted på ejendommene beliggende på Adresse 2 , og Adresse 1 . Farmene drives under samme CVR-nr.

2.2. Anmodningen til Overerstatnings- og taksationskommissionen

2.2.1. Fødevarestyrelsens bemærkninger af 2. december 2024[2]

Fødevarestyrelsen har nedlagt principal påstand om ophævelse og hjemvisning af Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 6. november 2024 med henblik på erstatningsudmåling efter nedlukningsbekendtgørelsens § 11.

Subsidiært har Fødevarestyrelsen nedlagt påstand om, at erstatning fastsættes til 0 kr. for tabt fremtidig indtjening, jf. § 4 samt ikke ikke-udnyttet bur- og staldkapacitet jf. § 6, da minkvirksomhedens driftsomkostninger pr. produceret minkskind i 2020 er større end 332,75 kr. Mere subsidiært har styrelsen nedlagt påstand om, at størrelsen på den fremtidige produktion reduceres, at pelsindekset fastsættes til et niveau markant lavere end 100, samt at driftsomkostningerne pr. mink fastsættes på et højere niveau end 244 kr. pr. skind.

Som begrundelse for påstanden har Fødevarestyrelsen anført, at den skemalagte model er bygget op om, at hver enkelt virksomheds individuelle forhold skaber et udgangspunkt for produktion, pelsindeks og omkostninger, som erstatningen fastlægges på grundlag af.

Fødevarestyrelsen har anført, at der i denne sag ikke er et sådan grundlag, og at fraværet heraf skyldes, at der i 2020 ikke var en egenproduktion af mink.

Fødevarestyrelsen har henvist til Erstatnings- og taksationskommissionens beslutning om at behandle sagen efter §§ 4-10, og bemærker, at det har været nødvendigt for kommissionen at ty til standardsatser og landsgennemsnit mv. for at fastlægge de elementer, der danner grundlag for erstatningsudmålingen. Styrelsen har anført, at kommissionen med sine beslutninger rækker ud over det handlerum nedlukningsbekendtgørelsen giver.

Fødevarestyrelsen har anført, at Erstatnings- og taksationskommissionens fastsættelse af størrelsen på de enkelte erstatningselementer er sket på grundlag af en række antagelser og forudsætninger med usikker underbygning, og at afgørelsen stort set alene består af korrektioner. Herunder har Fødevarestyrelsen særligt opfordret Overerstatnings- og taksationskommissionen til konkret at opgøre, hvor mange skind eller levende dyr til videresalg minkvirksomheden producerede i 2020.

Fødevarestyrelsen har bemærket, at der er i afgørelsen er dissens, og at styrelsen er enig med mindretallet både for så vidt angår begrundelsen og resultatet. Fødevarestyrelsen er enig i betragtningen om, at det afgørende for vurderingen af om minkvirksomheden er berettiget til erstatning efter den skemalagte model er, hvad der ligger i begrebet ”egenproduktion”.

Fødevarestyrelsen har bemærket, at regeludsteder har fundet anledning til at tilføje forstavelsen ”egen” foran roden ”produktion”. Styrelsen har anført, at forstavelser har til formål at præcisere roden, og at funktionen i stavelsen må bero på en nærmere analyse af ordets to led ”egen” og ”produktion”.

Fødevarestyrelsen har anført, at henset til manglende øvrige fortolkningsbidrag, er det efter styrelsens opfattelse nærliggende at anvende Overerstatnings- og taksationskommissionens for-

[2] Fødevarestyrelsen har i bemærkninger af 2. december 2024 henvist til tidligere fremsendte klage af 11. november 2024, hvor styrelsen anmodede om opsættende virkning.

tolkning af begrebet ”produktion”, og styrelsen har i den forbindelse henvist til afgørelse af 17. maj 2024 (2024-170682), hvor kommissionen har lagt vægt på, at ”produktion” som økonomisk begreb er udtryk for den mængde, der tilføres en lagerbeholdning, og at ”produktion” i landbrugsvirksomheder henviser til producerede dyr/hvalpe. Styrelsen har endvidere henvist til, at kommissionen i afgørelsen vurderer, at den producerende minkvirksomhed af et skind eller dyr er den virksomhed, hvor dyret er født.

Fødevarestyrelsen har bemærket, at der i forståelsen af ”egen” i forhold til ”egenproduktion” ligger, at produktionen skal være sket i minkvirksomheden og af virksomheden. Når der i begrebet ”produktion” ligger den aktivitet, der består i at tilføre en mængde til et lager, præciserer forstavelsen ”egen”, at ”produktionen” skal være sket af virksomheden. Fødevarestyrelsen har anført, at forstavelsen ”egen” således skal forstås som minkvirksomhedens egen udførelse af den aktivitet, der består i at tilføre et lager en mængde af enten skind eller dyr til videresalg.

Styrelsen har anført, at styrelsen finder det ubestridt, at minkvirksomheden havde opstart i 2020, hvor de indkøbte minkfarme var tomme. Styrelsen har anført, at styrelsen anerkender, at der blev foretaget en række tiltag med henblik på opstart af produktion med første år i 2021. Fødevarestyrelsen har henvist til, at de dyr, som blev optalt ved nedslagningen alle var indkøbt i 2020 og ikke produceret på minkvirksomheden. Fødevarestyrelsen har henvist til produktionsplanen, som er indleveret af minkvirksomheden, hvoraf det fremgår, at planen har første år i 2021 og indeholder planer for de følgende år. Fødevarestyrelsen har bemærket, at minkvirksomheden i 2020 ikke har udført en egen-aktivitet, der har tilført en mængde til en lagerbeholdning og dermed en produktion.

Fødevarestyrelsen har slutteligt anført, at det som følge af ovenstående kan udledes, at minkvirksomheden ikke i 2020 havde egenproduktion, og derfor ikke er berettiget til erstatning efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 4-10, jf. § 3, stk. 1.

2.2.2. Minkvirksomhedens klagebemærkninger

Den 3. juli 2025 har minkvirksomheden nedlagt påstand om, at Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse skal stadfæstes, og at minkvirksomhedens erstatning skal opgøres efter den skematiske model, jf. nedlukningsbekendtgørelsens §§ 4-10. Minkvirksomheden har henvist til, at Erstatnings- og taksationskommissionen ad to omgange har foretaget en konkret vurdering om, hvorvidt minkvirksomheden havde egenproduktion af mink i 2020.

Minkvirksomheden har anfægtet Fødevarestyrelsens fortolkning af egenproduktion. Minkvirksomheden har påpeget, at Fødevarestyrelsens fortolkning er baseret på en henvisning til en afgørelse, hvor Overerstatnings- og taksationskommissionen i relation til opgørelsen af korrektionsfaktoren har lagt vægt på, at ”produktion” som økonomisk begreb er udtryk for den mængde, der tilføres en lagerbeholdning[3]. Minkvirksomheden har påpeget, at Overerstatnings- og taksationskommissionens udtalelse om begrebet ”produktion” er i en hel anden sammenhæng, der vedrører opgørelsen af minkvirksomhedens estimerede årlige driftsomkostninger i perioden 2021-2029. Fødevarestyrelsens henvisning til Overerstatnings- og taksationskommissionens udtalelse er derfor ikke aktuel i nærværende sag, hvor minkvirksomheden ikke var i drift i 2019.

[3] Sagsnummer 2023-124959

Minkvirksomheden har bestridt Fødevarestyrelsens synspunkt om, at minkvirksomheden skal have haft fuld produktion i 2020, idet der først herefter er en mængde, der tilføres en lagerbeholdning. Minkvirksomheden har bemærket, at dette vil indebære, at der skal være sket en parring, født hvalpe, opfostret hvalpe og pelset disse hvalpe, da der ellers ikke kan lægges mink/skind på lager. Minkvirksomheden henviser i den forbindelse til alle de minkvirksomheder, der grundet nedslagningen ikke fik pelset virksomhedens mink i 2020, og som desuagtet har modtaget erstatning efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 4-10.

Herudover har minkvirksomheden bemærket, at begrebet produktion dækker over en proces, der i de fleste tilfælde strækker sig over længere tid.

Minkvirksomheden har endvidere anført, at der i nedlukningsbekendtgørelsen sondres mellem kapitel 2 og kapitel 3, hvor man på den ene side har de minkvirksomheder, der havde mink i 2020 og som fik aflivet deres mink, som omfattes af §§ 4-10, og på den anden side de minkvirksomheder, der ikke havde mink i 2020 og dermed ikke fik aflivet mink – altså tomme minkfarme, som omfattes af § 11. Minkvirksomheden har henvist til, at det af den politiske aftale af 25. januar 2021 fremgår, at det afgørende for, om en minkvirksomhed skal erstattes efter §§ 4-10 eller § 11 er, hvorvidt minkvirksomheden havde mink i 2020, eller om der er tale om en tom farm. Minkvirksomheden har bemærket, at minkvirksomheden ikke var en tom farm i 2020. Videre har minkvirksomheden anført, at dette er i overensstemmelse med, at såfremt en minkvirksomhed havde mink på farmen i 2020, er den pågældende minkvirksomhed inde i produktionsprocessen, hvorfor minkvirksomheden har haft produktion i 2020. Minkvirksomheden har endvidere henvist til minkvirksomhedens redegørelse for produktion, som minkvirksomheden havde i 2020.

3. Overerstatnings- og taksationskommissionens begrundelse

Overerstatnings- og taksationskommissionen lægger vægt på, at nedlukningsbekendtgørelsen sondrer mellem de erstatningsberettigede virksomheder. De virksomheder, der havde egenproduktion af mink, kan søge erstatning efter den skemalagte model, jf. §§ 4-10, hvorimod de virksomheder, der ikke har egenproduktion af mink, kan søge erstatning for værdien af minkvirksomheden opgjort efter ekspropriationserstatningsretlige principper, jf. § 11.

Minkvirksomheden i den konkrete sag har ansøgt om nedlukningserstatning efter den skematiske model, jf. nedlukningsbekendtgørelsen, og har fået medhold heri af Erstatnings- og taksationskommissionen, som har udmålt erstatningssummen efter nedlukningsbekendtgørelsens §§ 4-10.

Det fremgår af reglerne, at det er en forudsætning for at få tildelt erstatning, at minkvirksomheden enten har været i drift frem til den 4. november 2020 og havde egenproduktion af mink i 2018, 2019 eller 2020 eller har været i drift i perioden fra den 15. juni 2020 til den 4. november 2020, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 2, nr. 1, litra a og b.

Det følger videre af reglerne, at enhver virksomhed, der havde været i drift frem til den 4. november 2020, og som den 4. november 2020 havde disponeret og gennemført konkrete tiltag med henblik på opstart af egenproduktion af mink i Danmark i 2020 eller 2021, er at anse som en minkvirksomhed, jf. § 2, nr. 1, litra c.

Overerstatnings- og taksationskommissionen lægger afgørende vægt på, at der i nedlukningsbekendtgørelsen både sondres mellem definitionen på en minkvirksomhed og følgeerhverv, ligesom der sondres mellem en minkvirksomhed med egenproduktion og en minkvirksomhed uden egenproduktion.

Dette princip kan udledes af overskriften til nedlukningsbekendtgørelsens kapitel 3 "Erstatning til minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2020 ved permanent nedlukning".

Virksomheder, der således kan opfylde betingelserne for at være defineret som en minkvirksomhed efter nedlukningsbekendtgørelsens § 2, nr. 1, litra c, er dermed afskåret fra at få udmålt erstatning efter den skematiske model grundet manglende opfyldelse af betingelsen om egenproduktion. En sådan virksomhed er derimod berettiget til at få erstatningen opgjort efter de ekspropriationsretlige principper, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 11.

Overerstatnings- og taksationskommissionen lægger vægt på, at definitionen af egenproduktion skal ses i nær sammenhæng med den skematiske model. Overerstatnings- og taksationskommissionen bemærker herunder, at den skematiske model er baseret på de i nedlukningsbekendtgørelsens beskrevne elementer, såsom pelsindeks, egenproduktion og driftsomkostninger. Den skematiske model tager således afsæt i den konkrete minkvirksomheds målbare egenproduktion, hvorefter der kan foretages de nødvendige korrektioner, som beskrevet i nedlukningsbekendtgørelsens regelsæt.

Overerstatnings- og taksationskommissionen finder, at der i definitionen af egenproduktion i nedlukningsbekendtgørelsens forstand ligger en forudsætning om, at minkvirksomheden som det helt klare udgangspunkt har frembragt enten hvalpe eller skind. Kommissionen bemærker, at flere forhold kan tillægges betydning for vurderingen af den konkrete minkvirksomhed, men at hovedformålet med en minkvirksomheds virke umiddelbart er at fremstille skind til salg. Tilstedeværelsen af (avls)dyr uden egenproducerede hvalpe kan alene indgå som et delelement i vurderingen af, hvorvidt en virksomhed kan erstattes efter den skematiske model.

I nærværende sag har minkvirksomheden ikke produceret hverken hvalpe eller skind, men alene indkøbt en delvis besætning bestående af avlstæver og hvalpe, med henblik på at starte egenproduktion i 2021.

Af minkvirksomhedens indlæg af 26. april 2023 fremgår det, at der var indkøbt avlsmateriale til opbygning af en ny stambesætning, at der var indgået aftale om muligheden for at indkøbe avlshanner i efteråret 2020 med henblik på parring i 2021, samt at hensigten var at gå i drift efter COVID-19.

Overerstatnings- og taksationskommissionen finder det ubestridt, at minkvirksomheden har været i drift og har gennemført konkrete tiltag, der ville have skabt grundlag for en forventet egenproduktion i 2021. Selv om der var planlagt en fremtidig egenproduktion, var der på tidspunktet for nedslagningen imidlertid endnu ikke igangsat nogen egenproduktion.

Overerstatnings- og taksationskommissionen finder derfor, at hele forudsætningen for behandlingen og erstatningsberegningen efter den skematiske model ikke er opfyldt.

Overerstatnings- og taksationskommissionen finder på den baggrund, at minkvirksomheden ikke opfylder betingelserne for at ansøge om nedlukningserstatning efter den skematiske model, jf. §§ 4-10, som derimod skal erstattes efter de ekspropriationsretlige principper, der følger af § 11.

Da Overerstatnings- og taksationskommissionen har imødekommet Fødevarestyrelsens principale påstand, er Fødevarestyrelsens subsidiære påstand ikke
nærmere behandlet.

På denne baggrund ophæver Overerstatnings- og taksationskommissionen Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 6. november 2024 og hjemviser sagen til fornyet behandling ved Erstatnings- og taksationskommissionen.

4. Nødvendige udgifter til sagkyndig bistand

Det fremgår af erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 29, stk. 2 at Erstatnings- og taksationskommissionen og Overerstatnings- og taksationskommissionen kan pålægge Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri at betale en passende godtgørelse, når minkvirksomheden til varetagelse af sine interesser under sagens behandling har afholdt nødvendige udgifter til sagkyndig bistand, herunder advokat, revisor mv.

Minkvirksomheden har anmodet om godtgørelse for udgifter til advokatbistand og anden sagkyndig bistand i forbindelse med sagens behandling ved Overerstatnings- og taksationskommissionen.

4.1. Udgifter til advokatbistand

Minkvirksomheden har som dokumentation for udgifterne til advokatbistand fremlagt en udspecificeret salæropgørelse pr. 3. juli 2025 fra Carsten Lorentzen på 72.000 kr. med tillæg af moms. Det af minkvirksomhedens anmodede beløb svarer til 14 advokattimer, 12 fuldmægtigtimer og 2 sekretærtimer.

Overerstatnings- og taksationskommissionen finder, at det har været nødvendigt for minkvirksomheden at afholde udgifter til advokatbistand til varetagelse af sine interesser under sagens behandling ved Overerstatnings- og taksationskommissionen.

Godtgørelsesbeløbet fastsættes efter et skøn under hensyn til retsforholdets beskaffenhed, sagens betydning for vedkommende part, herunder den økonomiske værdi af de erhvervsmæssige interesser og størrelsen af de omtvistede beløb, sagens karakter samt arten og omfanget af det af advokaten udførte arbejde, herunder den tid, som det har været rimeligt at have anvendt til sagens forberedelse og øvrige behandling.

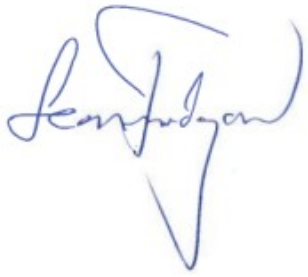
Overerstatnings- og taksationskommissionen finder efter en samlet vurdering, at en passende godtgørelse for nødvendige udgifter til advokatbistand under sagens behandling i anden instans skal fastsættes til 40.000 kr. ekskl. moms.

5. Domstolsprøvelse

Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 22, stk. 4, 2. pkt. Afgørelsen

kan dog indbringes for domstolene, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 31. Fristen for at anlægge retssag er 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

På vegne af Overerstatnings- og taksationskommissionen

Leon Fredgaard
Formand